

הכוש' נהג את שלו

אחת מתופעות הלוואי הפחות ייצוגיות של חילופי-שילטון היא גורלם של הקרובים לצלחתו של ה"לשעבר".

ביום השלישי בלילה פגשתי בלובי של הילטון בירושלים את **יחיאל קרישאי**, ראש הלישכה הנודע של מנחם בגין, ואת **יונה קלימוביץ**, מוזיקריתו של בגין. למטה, בחדרי-האירועים של המלון, התקיימה מסיבה לכל מיני "אין". קלימוביץ וקרישאי נותרו למעלה: כיום הם "אאוט". קרישאי, שכדרכו כלל נתקלתי בו מתרוצץ, ישב בניחותא כמי שעיתותיו בידיו. "חזרנו מתערוכה במוסאון", הסביר בשלווה. קלימוביץ היתה פחות ניווה. נאה ומטופחת לדוגמה: כל תלתל מונח במקומו, שימלת צעיפים או משהו בסגנון זה, על עקבים דקיקים — כל אלה העירו עיסוקיה משתנים, מותירים מספיק זמן בידיה. (אני כבר שלושה חודשים בעסקים פרטים: לא, לא. עובתי את אליעזר זורבין. אני כבר לא בדחף.)

אחד מעסקני חירות סיפר לי השבוע בכאב: "הלכתי לבקר את קרישאי. הגעתי

המלך הוא עירום

כמה זמן תחזיק מעמד האחדות בהא הידיעה? **יצחק רבין**, שחזר אחרי שבע שנות גלות לשולחן הממשלה לתפקיד שהוא ייחל לו, התערב איתי ימים ספורים טרם הקמת הממשלה ש"היא תחזיק". גם שריהתירות הישן-חדש, **אברהם שריר**, אמר לי השבוע בחיוך רחב, תוך כדי הרמת כוסית: "הממשלה הזו תחזיק מעמד ארבע שנים!" קליק, תיקותוקי-מצלמות, וחיוכו נעלם כלא היה.

מאירובין
אין כלום!

שריר שב להיזכר כיצד ניסו כמה מחבריו הליברלים להדחיקו משולחן הממשלה במרכז הליברלי לפני כמה ימים.

"בטח, בטח תחזיקו!" הצהיר השבוע גם שר ליברלי אחר. אחר כך הנמיר טון, והוסיף: "אבל מה? צריך להפיק לקחים: לא לקחת צ'אנס..."

ובאמת, בליברלים לא לוקחים צ'אנס. במרכז, המונה 230 אנשים, נאבקים על כל קול. "אילו שמונה אנשים במדינה היו משנים את הצבעתם, **פייסי** (גרופר) היה עדיין שר..." התבטא בעצב השבוע אחר ממקורביו.

ובכן, בינתיים פחתו שני שרים — **שרה דרור** ופסח גרופר. רביעיית הנותרים שיננה היטב את הלקח שלמד גרופר על חודם של שמונה קולות.

ביום השלישי בשעות בין הערביים, פקדו ארבעה מתוך 25 (השרים), את העיירה השלווה אשרוד. "היו המון" התלהב חבר מרכז ליברלי, 200 איש: "אה, בערך 400..." שיער חבר מרכז אחר. "...נדרמה לי 100", העריך אחר השרים בזהירות. בקיצור: תבחרו את הגירסה החביבה עליכם, או תעשו ממוצע. על ה"100" 200-400 האלה נחתו חמשת נבחריו בנאומים מליציים כזה הסדר: אלי קולאס, שריר, מודעי, פת וציסים.

דיברו, דיברו, עד שקם ילד אחר בקהל. ילד מודקן אמנם — **דוק מאירובין** שמו — עלה על הבימה וצעק: "מה אתם מבבלים את המוח על ההיסטוריה? אין מילגות! אין סניפים! אין כלום!"

ציפורי
שיגעון!

ההדר מכבר את השר, ואילו ה"לשעבר" מכבר את החייל. שיגעון.

נעשו גישושים ככיוון, "שיחות לא פורמליות", נעשה לוביאינג בקרב חברים במועצת המנהלים, בקרב אישים מרכזיים בצמרת מישר רד-היטחון, והופ — תקלה, חילופי שרים: **משה ארנס** פינה מקומו ל**יצחק רבין**.

לא נעים להכתוב לשר חדש עובדות מוגמרות. זו גם זכותו להטיל וטו, כך שזה אפילו לא בריא: מה עושים? מחכים. מי ביותר סבלנות ומי בפחות. בינתיים, לשר החדש אין זמן להתפנות לשר היוצא. הוא מסיר ברחבי הארץ ושכנותיה. נכון, הוא רוצה להיכנס כהלכה לתפקידו החדש, אבל גם ציפורי רוצה... סליחה, על מה אני מדברת — חייב: עד כדי כך רעיונות: תחילה רמו שאולי כדאי להתחיל כבר ב"חפיפה" בינו ובין ניר. ניר לא התלהב משיטה זו של קביעת עובדות.

בינתיים לא זנח ציפורי שיטות אחרות: נודע לי שלציפורי הובטח לנסות להפגישו עם רבין בביתו, ביום השבת. כדי שיוכל "ליידע" (כפי שאומרים בלקסיקון הצבאי) את שריהיטחון בנוגע ליעדיו הבאים.

חילופין באגודה

מה עשה שריהתיקשורת היוצא, **מרדכי ציפורי**, כשבוע הראשון לקבלתו את התואר "לשעבר"? נפרד אישית מעובדיו בסוירים במרכזים השונים — שיבעה במיספר. שיבעה מרכזים — תוך שבוע ימים.

ומה הלאה? ציפורי שומר על אופטימיות: "שלומי נהדר!" צהל לעברי בטלפון. יש לו גם תוכניות, כך הוא מבטיח לי מאז הדחיקו מרכז חירות מהכנסת והממשלה לפני כמה חודשים. "אני אהיה עוד הרבה זמן ניווה" הבטיח לי בכאב, כשנודע לו שנפלט מהשבועיה הראשונה ואחר כך מהשניה, השלישית — והחוצה.

"מה התוכניות?" הסתקרנתי בסבלנות כל אותם חודשים. ציפורי ריבר מעורפלות, "לא לציטוט", ואף דה רקורד.

הסתקרנתי גם אתם: ובכן, ציפור קטנה לחשה לי, שציפורי נושא עינו לתפקידו של נתן (נתקה) ניר, יושב-ראש האגודה למען החייל.

ניר, שהוכא לפני חמש שנים לגוף חסר-שיניים, שלא רצה בו (ליתר דיוק, חברי מועצת המנהלים התנגדו לו פוליטית ואישית כאחד), נאלץ להילחם בכמה חזיתות: אישיות, פוליטיות וארמיניסטרטיות. התוצאה, על כל פנים, היתה, שנזר הצליח לחלול נפלאות ולהפוך את האגודה למוסד פעיל וחזק. אחרי שהשיג את מטרתו, התבטא לאחורונה באוזני מקורביו, כי איבר את העניין בתפקיד. תלונותיו של ניר לא נפלו על אוזניים ערלות. סוף-סוף מדובר על לישכה, מכונת, נהג, מזכירות, כוח וכבוד. כמה כבוד? מספיק כדי לפתות שר-לשעבר, הכבוד, אגב, הדדי:

הרים. (275) סופו של צנור העכול קוצץ. (276) חבורו הגדול של יוסף קארו (278). ישוב שנחבר. (279) קרום פנימי של גלגל העין. (281) ירקות — או כינוי לעונה בתיאטרון. (282) אלת הפרחים במיתולוגיה הרומית. (283) ניקה במכרשת. (284) מרגלים ומחבלים המסייעים לפעולות האויב. מתוך המדינה (5.3).

מאונך:

(1) העוסק במלאכת מחשבת. (2) אות בא"ב הלטיני המסמלת נצחון. (3) העומד מעל לטבע. (4) עיר בארם נהרים. (5) בעל תפקיד בתיאטרון. (6) אניגמה. (7) קבוץ למרגלות הרי שומרון. (8) התנפלות. (9) אות החיבור. (10) שליח. (11) העז. (12) עוף בניו זילנד. (13) עוף בית גדול. (14) מילת רבוי. (15) שיא. פסגה. (16) המשמש בבית המרחץ. (17) משתטח. (18) שינון. (19) מחל על זכותו. (20) ספור ילדים של א.א. מילן (4.2 מ). (21) יניף ידו. (22) כלי קיבול. (25) ערום. פקח למעשה נבלה (4.3). (27) חבל בארצנו. (28) רעש רב (ח). (30) בתכיפות. (33) סוג של אקרה. (34) מיץ המפרש מכים המרה. (36) נקוי, זקוק. (37) מורה. (41) גלילי, עשוי כתבנית גוף הנדסי. (43) פרוט הסעיפים המנחים לפנינו. (46) כינוי בהלכה לאחת ממתנות העניים. (48) שקט. (49) קור (ח). (50) עץ יער. (52) סרחון. (53) מחרוזת של קשטים. (54) נשלח לארץ נוד. (55) שובב (ח). (57) ז'רגון ספרדי. (60) גומחה בקיר. (61) בלוט תאי מין זכריים. (64) אספה, כינוס. (66) עיר בגרמניה. (68) נחש ארסי. (71) משק חקלאי. (72) בלל מיני תרופות. (75) דוחק בעובדים בפרך. (76) יחד עם 87 מאוון, ספר של פובטונוגר. (77) מי שמשמשים בו לתפקיד מסוים (3.3). (79) אדמדם כהיר. (81) אביון. (82) קיים. (84) שיח קוצני ממיני הפטל. (85) ראשית תבואות. (86) פופולריים. (87) הלכה על גחונה. (90) לו יד יד. (91) ישוב (הרחו). (93) בית קבול לנר. (95) אלה יוונית. (96) ברכה קטנה. אמת ים. (97) חטא. פשע. (98) מטר סוחף. (100) כושה. (102) תועבה. (103) אגס זכוכית שקובעים בו תילי חשמל. (104) ממלכי ישראל. (106) ישוב בארץ בימי המקרא (2.3). (109) הקטנה. (111) שני. (112) עצם של דג. (113) חוף סניני. (116) פרחים שגרלו רעניים מרעוגות הגן של המשוררת רחל (4.4). (118) בערה ישתפר (ח). (119) ניהר, הצטנר מצעקות וצנא (5.3). (121) תנועת התרפקות על העבר בספרות ואמנות. (122) המלאך הממונה על הגשמים (איוב). (123) הקשר. (125) חובב. (128) דכדור, רוגו. (130) קבוצה בהנהגה חיי שתוף. (132) צב. (134) כטוי של רצון טוב. (135) אומל מיוחד. (137) כל הזמן. (139) מנוע של שריפה פנימית. (140) אחר מאבותינו. (141) סדרה, חלק מספרי התורה שקוראים בשבת. (143) מסתגף. (144) פשטות ונצניעות יתרה. (145) איבר הנקה. (147) מעשה פלא. (148) ממלא מקום. (149) חזון. (150) מכשיר שבו האוזן בקיר כארו בלבנון ישגה. (151) רב. (158) דמות במראה. (159) שמו של הכלב ביצירת ש"י עגנון. (160) סובל, מרוב. (161) דרגא בצה"ל. (162) פסיעה, צעד. (164) צמח חד שנתי ממש' הכוכבים. (166) הטיף, הויל. (168) בתקווה שיהיה. (170) דריכות. (171) כלא, אסר בהמה. (172) רכוש. (173) נאיבי. (175) הקרה דבר מה? (3.2). (177) חידק. (180) אחי אברהם. (181) בית קטן מוקף גינה. (182) בטן בעלי החיים. (183) דברים ערוכים בכתב או בע"פ. (185) דבוק, מחובר. (186) שום דבר. (188) לקיחת חפצי אחרים בסתר. (190) ממצות התורה (4.4). (192) פשטה שמועה (4.4). (195) מחצב נחושת בדרום. (197) בגידה באמון. (199) רצו. (201) מק. (204) רישום של דבר מן הטבע. (206) רכוש דבר. אריה. (208) אחת האצבעות. (209) עוף דורס. (211) זה שהוכרז כבר (ר"ת). (213) אחד ממיני העורבים. (214) לבוש אשה (או קצין במקרא). (216) בשורה ישרה אחת אחר השני (4.3). (217) גרעין של חרוב. (218) בן חיה. (220) תנועה רוחנית המעמידה את האדם במרכז. (223) רוחה, מעכב. (225) נבל עור לנזולים. (226) עוף ממש' השרים. (228) משחה (229) תעלת שפכין. (231) גבר הנכנס לחופה. (232) מעיין. (235) משקפת אסטרונומית. (237) בן לדת מוסלמית המאמינה רק בקוראן. (239) איפה הם? הם אינם כאן (2.2). (242) עיקרי, שיש לקבלו ללא בקרת. (244) קו, פס. (246) הכלב המופיע בתכנית ילדים בטלוויזיה. (247) ניסה. ערך לשוני. (248) חותך. (250) יסביר לתפיסת החושים. (251) נשחת מרוב שמוש. (254) "כי לעולם..." (255) העצמותיו בולטות. (257) השאירות לאחר הוצאת הטוב. (260) שתיים. (261) דבר שמורחים על משהו. (263) שיער מעל השפה. (265) מוון. (266) טועם — מה שנשאר. (267) סופרת עוורת, חרשת אילמת (ש"מ). (268) מחזה שהעלה בקאמרי. (270) כינוי ליברל בריטי במאה ה-19. (271) היה שם? (272) מן המשתתפים בחלום ליל קיץ. (274) מכללה אמריקנית. (276) סופר אירי. (277) שרה. (280) קיים.